Lietas arhīva Nr. CA-0043-21/11
ECLI:LV:VAT:2021:0226.C71137320.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2021.gada 26.februārī

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese Sandra Bakmane, tiesnese Zaiga Cera un tiesnesis Dailis Lazdiņš

izskatīja rakstveida procesā civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību /Nosaukums B/ par parāda piedziņu sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums B/ apelācijas sūdzību par Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 28.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītāja sabiedrība ar ierobežotu atbildību (*turpmāk - SIA*) /Nosaukums A/ 2020.gada 9.janvārī cēlusi tiesā prasību, vēlāk iesniedzot prasības pieteikuma precizējumus, pret SIA /Nosaukums B/ par parāda piedziņu (*4.-6., 41.-42.lapa*). Prasībā un tās precizējumos lūgts:

1) piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai pirkuma maksu 30 104,59 EUR;

2) piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai nokavējuma procentus par periodu no 2019.gada 13.jūlija līdz 2020.gada 8.septembrim 2866,89 EUR;

3) noteikt prasītājai tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no kopējās piedzītās kaitējuma kompensācijas summas par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai);

4) piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevumus to faktiskajā apmērā.

Prasības pieteikumā un tā precizējumos norādīti šādi apstākļi.

[1.1] Starp SIA /Nosaukums A/ kā pārdevēju un SIA /Nosaukums B/ kā pircēju 2019.gada 11.jūlijā noslēgts pirkšanas-pārdošanas darījums par 40 535 EUR un 2019.gada 17.jūlijā - par 1569,59 EUR. Darījuma ietvaros noformētas divas pavadzīmes Nr.219071104 un Nr.219071102.

Abas pavadzīmes pēc savas būtības uzskatāmas par pirkuma līgumiem, jo satur Civillikuma 2004.pantā noteiktās būtiskās pirkuma līguma sastāvdaļas - pirkuma priekšmetu un maksu. Prasītāja no savas puses darījumu izpildīja, piegādājot atbildētājai pavadzīmēs minētās preces.

Par 2019.gada 11.jūlija pavadzīmi Nr.219071104 atbildētāja 2019.gada 13. un 23.augustā veica daļēju samaksu 12 000 EUR apmērā, tādējādi kopējā parāda summa par piegādāto preci ir 30 104,59 EUR.

[1.2] Prasītāja 2019.gada 8.novembrī nosūtīja atbildētājai atgādinājumu par parāda samaksu, aicinot parādu samaksāt 10 dienu laikā, vienlaikus informējot, ka noteiktā samaksas termiņa neievērošanas gadījumā kopā ar nesamaksāto parādu bezstrīda kārtībā tiks piedzīti arī nokavējuma procenti par katru nokavēto dienu no nesamaksātās summas.

Tā kā atbildētāja samaksu par saņemtajām precēm joprojām nav veikusi, prasītāja aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus, proti, pēc pavadzīmes Nr.219071104 par samaksas nokavējumu par laika periodu no 2019.gada 13.jūlija līdz 2020.gada 8.septembrim - 2723,78 EUR, pēc pavadzīmes Nr.219071102 par samaksas nokavējumu par laika periodu no 2019.gada 20.jūlija līdz 2020.gada 8.septembrim - 143,11 EUR.

[1.4] Prasība pamatota ar minētiem apstākļiem un Civillikuma 1425., 1587., 1588.pantu, 1652.panta 3.punktu, 1662., 1716., 1720., 1753., 1756., 1759., 1760., 1828., 1943., 2002., 2004.pantu.

[2] Ar Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 28.septembra spriedumu prasība apmierināta (*49.-51.lapa*).

Tiesa nospriedusi piedzīt no SIA /Nosaukums B/ par labu SIA /Nosaukums A/ pirkuma maksu 30 104,59 EUR, likumiskos nokavējuma procentus 2866,89 EUR par laiku līdz 2020.gada 8.septembrim, tiesāšanās izdevumus 1926,36 EUR, kopā 34 897,84 EUR; SIA /Nosaukums A/ noteiktas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no parāda pamatsummas, ievērojot Civillikuma 1763.pantā minētos procentu pieauguma ierobežojumus; izbeigta tiesvedība prasības daļā par likumisko nokavējuma procentu 4809,63 EUR piedziņu.

Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[2.1] Lietā nav strīda, ka starp SIA /Nosaukums A/ kā pārdevēju un SIA /Nosaukums B/ kā pircēju 2019.gada 11.jūlijā noslēgts pirkuma līgums par rekultivācijas frēzes /Nosaukums C/pārdošanu par 40 535 EUR, bet 2019.gada 17.jūlijā noslēgts pirkuma līgums par preču (krustiņš, nažu skrūve, kardāns mulčerim, kardāns frēzei) pārdošanu par 1569,59 EUR. Darījumu ietvaros noformētas pavadzīmes Nr.219071104, Nr.219071702, pieņemšanas-nodošanas akts, kuri apliecina preces saņemšanu, un kurus atbildētājas vārdā parakstījis tās valdes loceklis /pers. A/.

[2.2] Lietā pastāv strīds, vai atbildētājai par saņemtajām precēm jāmaksā prasītājai 30 104,59 EUR.

[2.2.1] Katrā tiesiskā darījumā ir jāņem vērā dalībnieki, priekšmets, gribas izteikums un forma (*Civillikuma 1404.pants*).

Konkrētā gadījumā darījuma dalībnieki ir juridiskas personas, darījuma priekšmets - preces, kas atrodas privāttiesiskajā apgrozībā (*Civillikuma 1414.pants*) un nepieciešamas atbildētājas uzņēmējdarbībai. Pirkuma līgums uzskatāms par noslēgtu, kad puses vienojušās par pirkuma priekšmetu un maksu (*Civillikuma 2004.pants*), kas ir būtiskas tiesiska darījuma sastāvdaļas (*Civillikuma 1470.pants*). Tiesiska darījuma forma atkarājas no lietas dalībnieku ieskata, izņemot likumā tieši norādītus gadījumus (*Civillikuma 1473.pants*).

Novērtējot prasītājas izrakstītās pavadzīmes, secināms, ka tās satur pirkuma līguma būtiskas sastāvdaļas – pirkuma priekšmetu un cenu, kā arī samaksas termiņu. Prasītājas un atbildētājas paraksti apliecina prasītājas gribu pārdot un atbildētājas gribu nopirkt norādītās preces (*Civillikuma 1431.pants*).

Pušu noslēgtais līgums pēc būtības atbilst arī Komerclikuma 407.pantā definētajam komerciālā pirkuma līgumam, jo abas puses ir komersanti.

[2.2.2] Atbilstoši Komerclikuma 411.pantam, komerciālā pirkuma ietvaros pircējam ir pienākums pārbaudīt preci un konstatēt tās trūkumus iespējami īsā laikā pēc tās saņemšanas. Ja pircējs to nedara, uzskatāms, ka viņš preci pieņēmis, zaudējot tiesības prasīt atcelt pirkuma līgumu vai samazināt preces cenu.

Neskatoties uz to, ka precei rekultivācijas frēzei /Nosaukums C/bija trūkumi, un prasītāja veica remontus par saviem līdzekļiem, pagarināja garantijas termiņu, atzīstams, ka atbildētājas celtie iebildumi par frēzes /Nosaukums C/trūkumiem nav vērā ņemami, jo atbildētājas rīcība neatbilst Komerclikuma 411.panta prasībām, proti, netiek apstrīdēts pirkuma līgums, netiek prasīts preces cenas samazinājums. Lietā nav ziņu, ka pēc pavadzīmes Nr.219071702 saņemtajai precei būtu trūkumi.

[2.2.3] Nav strīda, ka atbildētāja 2019.gada 13. un 23.augustā veica daļēju pavadzīmes Nr.219071104 samaksu 12 000 EUR apmērā. Tā kā pirkuma maksa nav samaksāta pilnā apmērā no atbildētājas prasītājas labā piedzenama nesamaksātā pirkuma maksa 30 104,59 EUR (*Civillikuma 1587., 1828.pants*).

[2.3] Ņemot vērā, ka atbildētāja noteiktajā termiņā par nopirkto preci nesamaksāja, veicot tikai daļēju samaksu, Civillikuma 2035.pantā noteikto, ka pircējam no tā laika, kad viņš sācis pirkto lietu valdīt un lietot, jāmaksā pārdevējam par pirkuma maksu procenti, prasītājai ir tiesības aprēķināt likumiskos nokavējuma procentus. Pamatojoties uz Civillikuma 1756.panta otro daļu, ievērojot apstākli, ka puses nav patērētāji, prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētājas likumiskos 8% par pirkuma samaksas nokavējumu.

Par pirkuma maksas nokavējumu pēc 2019.gada 11.jūlija pavadzīmes Nr.219071104 no 2019.gada 13.jūlija līdz 2020.gada 8.septembrim atbildētāja aprēķinājusi procentus 2723,78 EUR, bet par pirkuma maksas nokavējumu pēc 2019.gada 17.jūlija pavadzīmes Nr.219071702 no 2019.gada 20.jūlija līdz 2020.gada 8.septembrim - 143,11 EUR, kopā 2866,89 EUR.

[2.4] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, prasītājai nosakāma tiesība saņemt likumiskos 6% no simta gadā līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) no parāda pamatsummas.

[2.5] Tā kā ar 2020.gada 9.septembra prasības precizējumu prasītāja atteicās no prasības daļā par likumisko nokavējuma procentu piedziņu 4809,63 EUR, tiesvedība šajā prasības daļā saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktu izbeidzama.

[3] Par šo spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi atbildētāja SIA /Nosaukums B/, lūdzot atcelt Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 28.septembra spriedumu (*54.-55.lapa*).

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[3.1] Apelācijas instances tiesas (*tā apelācijas sūdzībā*) spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā, jo tiesa nepareizi piemērojusi un iztulkojusi materiālo tiesību normas, tās nepareizi attiecinot uz tiesas konstatētajiem apstākļiem, pieļāvusi procesuālo tiesību normu pārkāpumu, kas novedis pie lietas nepareizas un nelikumīgas izspriešanas.

[3.2] Tiesa nav vērtējusi atbildētāja iesniegto mierizlīguma projektu, tādējādi, sniedzot nepareizu lietas apstākļu juridisko novērtējumu. Izlīguma projektā minētie fakti par frēzes /Nosaukums C/stāvokli apliecina, ka saņemtā prece satur apslēptus trūkumus un nespēj pildīt tai noteikto funkciju. Tas ir pretrunā tiesas spriedumā norādītajam, ka nav ziņu, ka pēc pavadzīmes Nr.219071702 saņemtajai precei būtu konstatējami trūkumi.

[3.3] Tiesa nepareizi ņēmusi vērā faktus, uzskatot, ka atbildētāja nerīkojās Komerclikuma 411.pantā noteiktajā kārtībā (*Civilprocesa likuma 93.pants, 97.panta pirmā un trešā daļa*). Atbilstoši Komerclikuma 411.panta ceturtajai daļai, šā panta noteikumi nav piemērojami, ja pārdevējs ļaunā nolūkā ir noklusējis vai apslēpis preces trūkumus vai arī noteikti apgalvojis, ka precei ir zināmas īpašības.

Neatbilst patiesībai fakts, ka atbildētāja savā saimnieciskajā darbībā joprojām pielieto frēzi, par kuru samaksa nav veikta. Frēze netiek lietota kopš 2019.gada 9.septembra, kad pēc prasītājas pārstāvja veikta reduktora nomaiņas remonta, nelietojami kļuva visi griezējnaži un skrūves.

[3.4] Tiesa nepareizi vērtējusi likumisko procentu samaksas termiņu. Atbildētāja prasību par likumiskajiem procentiem neatzīst, pamatojoties uz pamatotām šaubām par saistību un tās apmēru (*Civillikuma 1656.pants*). Tiesai ir jāvērtē parādnieka norādīto samaksas pienākuma nepildīšanas iemeslu pamatotība. Arī Augstākās tiesas Senāts 2003.gada 17.decembra spriedumā lietā Nr.SKC-610 pausta atziņa, ka nav pieļaujama likumisko procentu aprēķināšana par laika posmu, kamēr pastāvējis strīds.

[3.5] Atzīstot prasītāja (*tā apelācijas sūdzībā)* pārstāvja neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnojošu un nolemjot lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes, tiesa pārkāpusi Civilprocesa likuma 1., 9., 10.pantu un 74.panta otrās daļas 2.punktu. Neņemot vērā Valdības noteikumu (*tā apelācijas sūdzībā*) Nr.152 regulējumu par darbnespējas lapu izsniegšanas kārtību, tiesa nepareizi novērtējusi darbnespējas lapā ietverto informāciju un pārstāvja prombūtni nepamatoti atzinusi par neattaisnojošu.

[4] Ar Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesnešu 2020.gada 24.novembra lēmumu ierosināta apelācijas tiesvedība un lieta nozīmēta izskatīšanai rakstveida procesā (*63.lapa*).

[5] Prasītāja SIA /Nosaukums A/ (*pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Kalvis Krūmiņš*) iesniegusi rakstveida paskaidrojumu sakarā ar atbildētājas apelācijas sūdzību, lūdzot noraidīt SIA /Nosaukums B/ apelācijas sūdzību, apmierināt prasītājas prasību pilnā apmērā un piedzīt no atbildētājas visus tiesāšanās izdevumus to faktiskajā apmērā (*64.-67.lapa*).

[5.1] Pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, par kuriem starp pusēm nav strīda.

[5.2] Par pareizu atzīstams tiesas secinājums, ka puses konkrētajā gadījumā ir noslēgušas komerciālā pirkuma līgumu un pircējam (atbildētājai) ir pienākums iespējami īsā laikā pēc preces saņemšanas to pārbaudīt, par konstatētajiem trūkumiem pircējam pienākums nekavējoties ziņot pārdevējam, norādot to veidu un apmēru (*Komerclikuma 411.pants*). Sekas, ja pircējs nepaziņo pārdevējam par trūkumiem, ir noteiktas Komerclikuma 411.panta otrajā daļā, proti, šādā gadījumā ir uzskatāms, ka pircējs (atbildētāja) ir pieņēmis preci un zaudē Civillikuma 1620.pantā paredzētas tiesības prasīt līguma atcelšanu vai preces cenas samazināšanu.

Atbildētāja nav rīkojusies minētajā tiesību normā noteiktajā kārtībā, nav apstrīdējusi pirkuma līgumu vai prasījusi cenas samazinājumu, bet paskaidrojumu formā, neiesniedzot par to nekādus pierādījumus, tiesvedības laikā izvirzījusi nepamatotus iebildumus par pārdotās preces kvalitāti un it kā tai piemītošiem trūkumiem. Tā kā prasītāja šos iebildumus neatzīst, tie nevar tikt atzīti par pierādītiem (*Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa*). Tāpat atbildētāja apelācijas sūdzībā citējusi Komerclikuma 411.panta ceturto daļu, taču ne pirmās instances tiesā, ne apelācijas sūdzībā nav norādījusi uz faktiem, ka prasītāja kaut ko ļaunā nolūkā būtu noklusējusi vai uz kādām preces īpašībām, kas tai nepiemīt.

Tādējādi tiesa, konstatējot, ka atbildētāja nav izpildījusi savu saistību samaksāt par preci un nepastāv nekādi apstākļi, kādēļ samaksa nebūtu veicama, pamatoti apmierinājusi prasītājas prasību par pirkuma maksas, likumisko procentu un tiesas izdevumu piedziņu.

[5.3] Tiesa pamatoti atzina atbildētājas neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnotu, jo atbildētāja neiesniedza tiesai attaisnojumu apliecinošu dokumentu oriģinālus vai normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā apliecinātus norakstus, kā arī iesniegtie dokumenti nebija tādi, kas attaisno neierašanos uz tiesas sēdi, proti, iesniegtajā darbnespējas lapā nebija norādīts mājas ārstēšanās režīms. Turklāt atbildētāja ir juridiska persona, kas lietu ved ar pārstāvju starpniecību.

[6] Tā kā izskatāmā civillieta SIA /Nosaukums A/ prasībā pret SIA /Nosaukums B/ par parāda piedziņu nav saistīta ar personas nozīmīgu tiesību aizskārumu, ņemot vērā, ka lietā jau ir pietiekams apjoms pierādījumu, lietas dalībnieku paskaidrojumu, ievērojot Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldīšanas likuma 10.pantā noteikto, tiesas kolēģija atzīst, ka konkrētā civillieta izskatāma rakstveida procesā. Lietas dalībnieki ir informēti par lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Iepazinusies ar civillietas materiāliem, novērtējusi lietas materiālos esošos pierādījumus to kopsakarā ar atbildētājas SIA /Nosaukums B/ apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem un apsvērumiem, prasītājas rakstveida atsauksmē par apelācijas sūdzību izteiktajiem iebildumiem, tiesas kolēģija atzīst, ka SIA /Nosaukums A/ prasība ir apmierināma, bet atbildētājas SIA /Nosaukums B/ apelācijas sūdzība nav pamatota.

[8] Atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta pirmajai daļai apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā. Lietas izskatīšanas robežas apelācijas instances tiesā nosaka prasības pieteikums, pirmās instances tiesas spriedums un apelācijas sūdzība.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Lietā nav strīda par šādiem pirmās instances tiesas konstatētiem faktiem.

2019.gada 11.jūlijā starp prasītāju SIA /Nosaukums A/ un atbildētāju SIA /Nosaukums B/ noslēgts pirkuma līgums, par ko prasītāja kā pārdevēja izrakstīja atbildētājai kā pircējai pavadzīmi Nr.219071104 par rekultivācijas frēzes /Nosaukums C/pārdošanu par 40 535 EUR ar samaksas termiņu līdz 2019.gada 12.jūlijam (*10.lapa*).

2019.gada 12.jūlijā puses noslēgušas pieņemšanas-nodošanas aktu par rekultivācijas frēzes TMC /Nosaukums C/nodošanu atbildētājai SIA /Nosaukums B/ (*11.lapa*).

2019.gada 17.jūlijā starp prasītāju SIA /Nosaukums A/ un atbildētāju SIA /Nosaukums B/ noslēgts pirkuma līgums, par ko prasītāja kā pārdevēja izrakstīja atbildētājai kā pircējai pavadzīmi Nr.219071702 par preču (krustiņš, nažu skrūve, kardāns mulčerim, kardāns frēzei) pārdošanu par 1569,59 EUR ar samaksas termiņu līdz 2019.gada 20.jūlijam (*12.lapa*).

Atbildētāja 2019.gada 13.augustā un 23.augustā veikusi daļēju pavadzīmes Nr.219071104 samaksu 12 000 EUR un atlikusī parāda summa par šo pavadzīmi ir 28 535 EUR.

Atbildētāja nav veikusi pavadzīmes Nr.219071702 samaksu un parāda summa ir 1569,59 EUR.

[10] Tiesas kolēģija atzīst pirmās instances tiesas spriedumā ietverto pamatojumu, pilnīgi apmierinot SIA /Nosaukums A/ prasību pret SIA /Nosaukums B/ par parāda piedziņu, par pareizu un pilnībā pietiekamu, līdz ar to pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai (*Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa*). Apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nav pamats pretēja sprieduma taisīšanai.

[11] Pirmās instances tiesa pamatoti secinājusi, ka 2019.gada 11.jūlija pavadzīme Nr.219071104 un 2019.gada 17.jūlija pavadzīme Nr.219071702 satur Civillikumā noteiktās pirkuma līguma būtiskās sastāvdaļas (*Civillikuma 2002., 2004., 2012.pants*).

Parakstot minētās pavadzīmes un 2019.gada 12.jūlijā pieņemšanas-nodošanas aktu par rekultivācijas frēzes /Nosaukums C/ nodošanu, atbildētāja nav iebildusi pret šo dokumentu saturu, tostarp pavadzīmēs norādīto pirkuma līguma priekšmetu un summām, darījumu dalībnieku pielīgtajām tiesībām un pienākumiem, kas izraisa Civillikuma 1431.panta (*akta parakstīšana, vienalga, vai tas attiecas uz pašu parakstītāju vai trešo personu, uzskatāma par piekrišanu šim aktam, ja tā saturs parakstītājam bija zināms un ja viņam tajā tiesiskā darījumā, uz kuru akts attiecas, ir personīga interese un ierunas tiesība*) sekas.

Tā kā darījumu puses ir komersanti, atzīstams, ka starp prasītāju SIA /Nosaukums A/ un atbildētāju SIA /Nosaukums B/ ir noslēgti komerciālā pirkuma līgumi (*Komerclikuma 407.pants*).

[12] Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

No minētās normas izrietošais pierādīšanas pienākums ir jāsaprot kā pienākumus pierādīt tos faktus, uz kuriem pamatoti prasītāja prasījumi un atbildētāja iebildumi (*Līcis A. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2003, 67.lpp.*).

Prasītāja cēlusi prasību par parāda piedziņu un ir pierādījusi preces pārdošanas un nodošanas faktu, savukārt atbildētāja šo faktu atzinusi, bet iebildusi pret parādu. Savu maksājumu saistību nepildīšanu atbildētāja pamatojusi ar rekultivācijas frēzes /Nosaukums C/trūkumiem. Līdz ar to atbildētājai ir jāpierāda savu iebildumu pamatotība saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu.

[13] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesa nepamatoti nav ņēmusi vērā atbildētājas celtos iebildumus par frēzes trūkumiem, atzīstot, ka atbildētāja nav rīkojusies Komerclikuma 411.pantā noteiktajā kārtībā.

Komerclikuma 411.panta pirmā daļa noteic, ka pircējam ir pienākums iespējami īsā laikā pēc preces saņemšanas to pārbaudīt. Konstatējot preces trūkumus, pircēja pienākums ir nekavējoties paziņot pārdevējam par šiem trūkumiem, norādot to veidu un apmēru. Ja pircējs atbilstoši šā panta pirmās daļas noteikumiem nepaziņo pārdevējam par saņemtās preces trūkumiem, uzskatāms, ka pircējs ir pieņēmis preci, un viņš zaudē Civillikuma 1620.panta otrajā daļā paredzētās tiesības prasīt pirkuma līguma atcelšanu vai preces cenas samazināšanu, izņemot gadījumu, kad precei ir apslēpti trūkumi, kurus pārbaudot preci, nebija iespējams konstatēt (*šā panta otrā daļa*). Ja apslēptie preces trūkumi tiek konstatēti vēlāk, pircēja pienākums ir nekavējoties pēc to konstatēšanas paziņot pārdevējam par šiem trūkumiem. Ja pircējs nepaziņo pārdevējam par saņemtās preces trūkumiem, uzskatāms, ka pircējs ir pieņēmis preci ar šiem apslēptajiem trūkumiem (*šā panta trešā daļa*).

Kā izriet no minētajām tiesību normām, tajās ir ietverts nekonkrēta rakstura jēdziens "nekavējoties" un no tiesu prakses var secināt, ka jēdziens "nekavējoties" par dažādās tiesību jomās faktiski nozīmē vienu un to pašu – "tiklīdz iespējams", "bez kavēšanās savas vainas dēļ", kā arī paziņošana gandrīz pēc mēneša nav atzīstama kā rīkošanās atbilstoši Komerclikuma 411.panta nosacījumiem (*Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 23.oktobra spriedums lietā Nr.SKC-1746/2012*).

[13.1] Lietā nodibināts un par to nav strīda, ka pēc rekultivācijas frēzes /Nosaukums C/nodošanas atbildētājai (*2019.gada 11.jūlija pavadzīme Nr.219071104 un 2019.gada 12.jūlija pieņemšanas-nodošanas akts*), frēzei tika konstatēti trūkumi, kurus prasītāja laika periodā no 2019.gada 19.jūlija līdz 2019.gada 8.septembrim par saviem līdzekļiem novērsa, kā arī pagarināja preces

garantijas termiņu. Neskatoties uz konstatētajiem trūkumiem, atbildētāja 2019.gada 13.augustā un 23.augustā veica daļēju pavadzīmes Nr.219071104 samaksu, par ko lietā nav strīds.

Līdz pat 2020.gada februārim atbildētāja prasītājai neizvirzīja nekādas pretenzijas par frēzes /Nosaukums C/ trūkumiem.

Tāpat izskatāmajā lietā atbildētāja nekad nav izteikusi iebildumus, kā arī iesniegusi attiecīgus pierādījumus, ka pēc 2019.gada 17.jūlija pavadzīmes Nr.219071702 saņemtajai precei būtu konstatēti trūkumi. Uz to nav norādīts arī atbildētājas apelācijas sūdzībā.

[13.2] Tiesas kolēģija konstatē, ka tikai pēc prasības celšanas tiesā, tas ir, iesniedzot pirmās instances tiesai 2020.gada 19.februāra rakstveida paskaidrojumus par prasītājas iesniegto prasību, atbildētāja norādījusi, ka prasītājas piegādātā prece satur apslēptus trūkumus (*19.lapa*), nenorādot konkrētu to veidu un apmēru.

Savukārt 2020.gada 24.martā tiesai iesniegtajā atbildētājas sagatavotajā mierizlīguma projektā norādīts, ka 2019.gada 8.septembrī veiktā remonta rezultātā (samainot frēzes reduktoru) ir bojāti un nelietojami prakstiski visi griezējnaži un skrūves, iespējami arī slēpti defekti (*24.lapa*). Tātad secināms, ka šo iespējamo preces trūkumu atbildētāja konstatēja jau 2019.gada 8.septembrī, bet prasītājai par to nekavējoties neziņoja. Kā izriet no prasītājas paskaidrojumiem un to nenoliedz atbildētāja, pēc 2019.gada septembrī frēzei veiktā remonta, atbildētāja pārstājusi komunicēt ar prasītāju un tikai pēc prasības celšanas (*prasība celta 2020.gada 9.janvārī*) tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norādījusi uz vēl kādiem iespējamiem preces trūkumiem.

Šādos apstākļos secināms, ka šajā tiesvedībā atbildētājas celtie iebildumi par frēzes /Nosaukums C/iespējamiem trūkumiem nav vērā ņemami, jo atbildētāja nav rīkojusies Komerclikuma 411.pantā noteiktajā kārtībā. Atbildētāja nekad nav apstrīdējusi pirkuma līgumus, kā arī nav prasījusi preces cenas samazinājumu.

[13.3] Apelācijas sūdzībā atbildētāja citējusi Komerclikuma 411.panta ceturto daļu, kas noteic, ka šā panta noteikumi nav piemērojami, ja pārdevējs ļaunā nolūkā ir noklusējis vai apslēpis preces trūkumus vai arī noteikti apgalvojis, ka precei ir zināmas īpašības.

Tiesas kolēģija konstatē, ka atbildētāja ne pirmās instances tiesā, ne apelācijas sūdzībā nav norādījusi uz kādu konkrētu pārbaudāmu faktu, kas atbildētājas ieskatā liecina, ka prasītāja ļaunā nolūkā ir noklusējusi vai apslēpusi preces trūkumus vai norādījusi, uz kādām preces īpašībām, kas tai nepiemīt. Pārbaudot un novērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar pušu paskaidrojumiem, arī apelācijas instances tiesa nekonstatē tādus apstākļus, kas būtu pamats Komerclikuma 411.panta ceturtās daļas piemērošanai.

[13.4] Rezumējot iepriekš norādīto, tiesas kolēģija nekonstatē apstākļus, kas attaisno atbildētājas (pircējas) pielīgto saistību neizpildi.

Saskaņā ar Civillikuma 1828.pantu, ja saistības izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu.

Tādējādi atbildētājai saskaņā ar 2019.gada 11.jūlija pavadzīmi Nr.219071104 un 2019.gada 17.jūlija pavadzīmi Nr.219071702 ir pienākums samaksāt prasītājai (pārdevējai) nesaņemto pirkuma maksas daļu 30 104,59 EUR (*Civillikuma 1587.pants*).

[14] Lietā pastāv strīds par atbildētājas pienākumu maksāt likumiskos nokavējuma procentus, kas aprēķināti pēc 2019.gada 11.jūlija pavadzīmes Nr.219071104 par laika periodu no 2019.gada 13.jūlija līdz 2020.gada 8.septembrim – 2723,78 EUR, pēc 2019.gada 17.jūlija pavadzīmes Nr.219071702 par laika periodu no 2019.gada 20.jūlija līdz 2020.gada 8.septembrim – 143,11 EUR, kopā 2866,89 EUR.

[14.1] Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem saprot atlīdzību, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu (*Civillikuma 1756.pants*).

Lietā nav strīda, ka konkrētajā gadījumā procentu maksāšanas pienākums nav noteikts tiesiskā darījumā. Civillikuma 1759.panta 1.punkts paredz, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Lai būtu pamats minētā punkta piemērošanai un nokavējuma procentu piedziņai, tiesai ir jākonstatē nokavējums, proti, saistības izpildīšanas prettiesisks novilcinājums (*Civillikuma 1651.pants*), atbilstoši Civillikuma 1652. vai 1653.pantam.

Saskaņā ar Civillikuma 1652.panta 3.punktu parādnieka nokavējums ar visām sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai.

Atbilstoši pušu parakstītajām pavadzīmēm, pircēja samaksā pārdevējai pirkuma maksu attiecīgi līdz 2019.gada 12.jūlijam (pavadzīme Nr.219071104) un 2019.gada 20.jūlijam (pavadzīme Nr.219071702).

Nav strīda, ka atbildētāja nav veikusi maksājumus līdz pavadzīmēs noteiktajam termiņam, tādējādi pieļaujot nokavējumu Civillikuma 1652.panta 3.punkta izpratnē, līdz ar to tai jāuzņemas nokavējuma sekas.

[14.2] Civillikuma 1759.panta 1.punktā kreditoram paredzētās tiesības saņemt procentus tad, ja parādnieks nokavējis izpildījumu, nav absolūtas. Minētās tiesības likumdevējs ierobežojis, šā likuma 1656. un 1657.pantā noteikdams izņēmuma gadījumus, kad nokavējuma procentu piedziņa kā netaisnīga vai nesamērīga novestu pie parādnieka tiesisko interešu neatbilstoša aizskāruma.

Atbildētāja apelācijas sūdzībā atsaukusies uz Civillikuma 1656.pantu, kas noteic, ka parādnieks nav nokavējis, ja nokavējuma iemesls ir viņa pamatotas šaubas vai nu vispār par to saistību, kuras izpildīšanu no viņa prasa, vai par tās apmēru. Vienlaikus konstatējams, ka tiesvedības laikā pirmās instances tiesā atbildētāja savus iebildumus pret prasību ar minētajā tiesību normā norādīto nebija saistījusi.

Kā norādīts judikatūrā, minētās tiesību normas tiesisko sastāvu veidojošā pazīme – parādnieka pamatotas šaubas – izteikta kā nenoteiks (atklāts) juridisks jēdziens, kas piepildāms ar saturu katrā individuālā strīda gadījumā no jauna. Tātad, lai piemērotu minēto materiālo tiesību normu, tiesai, balstoties uz pierādījumu izvērtēšanas procesa rezultātā nodibinātiem faktiskajiem apstākļiem, jāgūst pārliecība, ka parādnieka iebildumi pret prasību ir objektīvi pamatoti, nevis saistīti ar kādiem viņa subjektīviem priekšstatiem par nokavējumu attaisnojošu iemeslu esību vai citiem nokavējuma procentu piedziņu ietekmējošiem faktoriem (*Augstākās tiesas Senāta 2019.gada 10.decembra spriedums lietā Nr.SKC-269/2019*).

Iepriekš norādītais saskan ar juridiskajā literatūrā, aplūkojot Civillikuma 1656.panta piemērošanas priekšnoteikumus, paustajām atziņām. Proti, ja parādnieks apstrīd saistības pastāvēšanu vai tās apmēru un šajā sakarā atturas to izpildīt, tad viņš pakļauj sevi riskam, ka tiesa viņa šaubas atzīs par nepamatotām. Tādā gadījumā viņam būs jācieš visas nokavējuma nelabvēlīgās sekas (*Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.-2400.p.) Autoru kolektīvs Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga, Mans Īpašums, 1998., 156.lpp.*). Vai parādnieka šaubas ir bijušas pamatotas, jāvērtē kontekstā ar to, kādi iebildumi vai ierunas no viņa puses ir izteiktas, vai tos var atzīt par pierādītiem, attiecībā uz kuru saistības daļu vai summas aprēķina periodu tie izteikti un vai šīs

šaubas ir atzīstamas par pamatotām, vērtējot pamatsaistību, par ko pastāv strīds (*Kubilis J. Likumiskie procenti civiltiesiskās atbildības gadījumā. Jurista Vārds, 2019.gada 17.septembris, Nr.37*).

Tātad parādnieka iebildumi pret prasību paši par sevi katrā ziņā nevar būt pamats Civillikuma 1656.pantā paredzēto tiesisko seku piemērošanai. Līdz ar to nepamatots ir apelācijas sūdzībā norādītais, ka nav pieļaujama likumisko procentu aprēķināšana par laika posmu, kamēr pastāv strīds. Atbildētāja viedokļa pamatošanai atsaukusies uz Augstākās tiesas Senāta 2003.gada 17.decembra spriedumā lietā Nr.SKC-610 paustajām atziņām, taču šajā civillietā ir atšķirīgi lietas faktiskie apstākļi, tajā nav sniegta minētās tiesību normas interpretācija, tās piemērošanas aspekti.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesas kolēģija secina, ka atbildētāja nav norādījusi uz tādiem apstākļiem, kas pamatoti varēja radīt šaubas par saistības pastāvēšanu vai tās apmēru. Arī strīda esība tiesā un atbildētājas iebildumi pret prasību, tostarp saistības pilnīga vai daļēja neatzīšana, paši par sevi nevar būt pamats Civillikuma 1656.pantā paredzēto tiesisko seku piemērošanai. Jāņem vērā, ka izskatāmajā lietā tiesa par nepamatotiem atzinusi atbildētājas iebildumus, nekonstatējot apstākļus, kas attaisno atbildētājas pielīgto saistību neizpildi. Tātad atbildētājai ir jācieš visas nokavējuma sekas, tajā skaitā jāmaksā likumiskie nokavējuma procenti.

[14.3] Civillikuma 1765.panta pirmā daļa noteic, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā. Likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojumu sniegšanu, ir astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā [..] (*šā panta otrā daļa*).

Atbildētāja prasītājas likumisko nokavējuma procentu aprēķinu (*41.lapa otra puse*) nav apstrīdējusi un iebildumus piemērojamai procentu likmei nav izteikusi. Prasītāja lūgusi piedzīt likumiskos nokavējuma procentus – 8% gadā. Tādējādi atbildētājai pastāv pienākums maksāt par 421 nokavējuma dienām pēc pavadzīmes Nr.219071104, kas veido 2723,78 EUR, un par 416 nokavējuma dienām pēc pavadzīmes Nr.219071702, kas veido 143,11 EUR, kopā 2866,89 EUR.

[14.4] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus.

Tādējādi prasītājai atzīstamas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6% no simta gadā no nesamaksātā pamatparāda, sākot ar brīdi, kad notecējis termiņš sprieduma labprātīgai izpildei, līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ievērojot Civillikuma 1763.panta 1.punkta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

[15] Attiecībā uz lietas materiālos esošo izlīguma (mierizlīguma) projektu (*24.-27.lapa*), kuru sagatavojusi un pirmās instances tiesā iesniegusi atbildētāja, tiesas kolēģija secina, ka tas apliecina atbildētājas vēlmi noslēgt izlīgumu un meklēt strīda risinājumu. Tomēr, ievērojot, ka izlīgums pušu starpā netika noslēgts, nav pamats no lēmuma pieņemšanā vērtēt, ka no atbildētājas vienpersoniski sagatavota izlīguma projekta izrietētu būtiski apstākļi lietas pareizai izskatīšanai vai tas apstiprinātu vai noliegtu kādus apstākļus par preces trūkumiem un pušu saistību izpildi.

[16] Apelācijas sūdzībā ietverts arguments par pirmās instances tiesas pieļauto Civilprocesa likuma 1., 9., 10.panta un 74.panta otrās daļas 2.punkta pārkāpumu. Šo procesuālo tiesību normu pārkāpumu atbildētāja saistījusi ar apstākli, ka tiesa nepamatoti lietu izskatījusi bez atbildētājas pārstāvja klātbūtnes, jo nepareizi novērtējusi atbildētājas pārstāvja darbnespējas lapā ietverto informāciju, atzīstot pārstāvja neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnojošu.

[16.1] No lietas materiāliem redzams, ka atbildētājas SIA /Nosaukums B/ valdes loceklis /pers. A/ 2020.gada 8.septembrī iesniedzis tiesā iesniegumu, kurā informējis tiesu, ka sakarā ar slimību nevarēs piedalīties tiesas sēdē 2020.gada 9.septembrī (*37.lapa*). Iesniegumam pievienota darbnespējas lapas kopija, kurā norādīts, ka /pers. A/ ir atbrīvots no darba ar 2020.gada 3.septembri (*38.lapa*). Uz tiesas pieprasījumu par nepieciešamību sniegt ziņas par ārstēšanās režīmu, atbildētājs 2020.gada 9.septembrī nosūtījis iesniegumu, kurā norādīts, ka viņam noteikts mājas režīms (*40.lapa*). Nevienā no iesniegumiem atbildētāja pārstāvis nav lūdzis lietas izskatīšanu atlikt.

No 2020.gada 9.septembra tiesas sēdes protokola (*47.-48.lapa*) un tiesas sēdes skaņu ieraksta secināms, ka tiesa, ņemot vērā saņemto informāciju par atbildētāja pārstāvja neierašanās iemeslu, ka šajā sakarā atbildētāja nav lūgusi atlikt lietas izskatīšanu un ir iesniegusi rakstveida paskaidrojumus par lietas apstākļiem, nolēmusi lietu izskatīt bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes.

[16.2] Atbilstoši Civilprocesa likuma 156.panta pirmajai daļai, ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no lietas dalībniekiem [..], tiesa uzsāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 209. vai 210.pantu nav pamats to atlikt.

Civilprocesa likuma 209.panta 2.punktā ietverts noteikums, ka tiesas pienākums ir atlikt lietas izskatīšanu, ja kāds no lietas dalībniekiem, kam paziņots par tiesas sēdes laiku un vietu, neierodas tiesas sēdē tāda iemesla dēļ, kuru tiesa atzīst par attaisnojošu.

Tātad neierašanās uz tiesas sēdi ir pamats civillietas izskatīšanas atlikšanai tikai tad, ja iestājušies šādi priekšnoteikumi: pirmkārt, lietas dalībnieks pirms tiesas sēdes ir informējis tiesu par neierašanās iemesliem, otrkārt, tiesa, izvērtējot saņemto informāciju, secinājusi, ka lietas dalībnieka neierašanās ir attaisnojoša.

Juridiskajā literatūrā un tiesu praksē ir atzīts, ka lietas dalībniekam, informējot tiesu par šķēršļiem, kas liedz iespēju ierasties tiesas sēdē, ir detalizēti jānorāda pamatojums, jāpievieno pierādījumi, kas apliecina šādu šķēršļu iestāšanos un turpināšanos, bet tiesai jāizvērtē saņemtā informācija kontekstā ar lietas apstākļiem (*Civilprocesa likuma komentāri I daļa (1.-28.nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2016, 591.-592.lpp., kā arī Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 9.decembra spriedums lietā Nr.SKC-277/3013, 2014.gada 28.februāra spriedums lietā Nr.SKC-119/2014*).

[16.3] Nav apšaubāms, ka atbildētāja pārstāvja iesniegtā darbnespējas lapa apliecina viņa atbrīvošanu no darba laikā no 2020.gada 3.septembra, taču tā nesatur informāciju, kas liecinātu par atbildētājas pārstāvja nespēju slimības dēļ ierasties tiesas sēdē.

Kā norādījis Augstākās tiesas Senāts, gadījumā, ja personai, izpildot ārsta norādījumus, jāatrodas mājās, atzīstams, ka šī persona nevar veikt darbības, kas nav saistītas ar ārstniecību, tostarp, piedalīties tiesvedības procesā (*Augstākās tiesas Senāta 2016.gada 15.jūlija spriedums lietā Nr.SKC-229/2016*).

Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 "Darbnespējas lapu izsniegšanas un anulēšanas kārtība" $20.^1$ punkts paredz, ka pēc personas pieprasījuma ārsts vai ārsta palīgs izsniedz veidlapu Nr.27/u "Izraksts no stacionāra pacienta/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes". Izraksta 10.punktā norāda ārstēšanās režīmu, kas konkrētajā laikposmā noteikts atbilstoši personas veselības stāvoklim (ārstēšanās stacionārā, mājas vai brīvais režīms).

Konkrētajā gadījumā atbildētājas pārstāvis nav iesniedzis kompetenta medicīnas speciālista izsniegtu dokumentu (izrakstu),

kas ietver ziņas par režīma norādījumiem, vien savā iesniegumā norādījis, ka viņam ir noteikts mājas režīms. Savukārt iesniegtā darbnespējas lapa bez papildu pierādījumiem par saslimšanas raksturu nav pamats neierašanos uz tiesas sēdi atzīt par attaisnojošu.

Tā kā vispārēji slimība nevar tikt atzīta par attaisnojošu iemeslu, neesot dokumentam (izrakstam) par režīma norādījumiem, pirmās instances tiesa pamatoti pieņēma lēmumu, izskatīt lietu bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes. Turklāt atbildētāja nav lūgusi tiesu atlikt lietas izskatīšanu, atsaucoties uz tās pārstāvja darbnespēju.

Tiesas kolēģija ņem vērā, ka apelācijas sūdzībā nav norādīti nekādi paskaidrojumi un pierādījumi, kuru izteikšanai un iesniegšanai sakarā ar lietas izskatīšanu bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes, būtu bijuši šķēršļi vai kuru iesniegšana atbildētājai būtu liegta. Tāpat apelācijas sūdzībā nav norādīts, kā atbildētājas pārstāvja nepiedalīšanās pirmās instances tiesas sēdē ietekmējusi lietas iznākumu. Līdz ar to atbildētājas argumenti par pušu līdztiesības un sacīkstes principa pārkāpumu ir deklaratīvi un izteikti formāli.

[17] Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa, ņemot vērā prasītāja atteikšanos no prasības daļā par likumisko nokavējuma procentu 4809,63 EUR piedziņu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktu, izbeigusi tiesvedību šajā prasības daļā. Lai gan apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā, apelācijas sūdzība nesatur argumentus par to, kā izpaužas tiesas sprieduma nepareizība daļā par tiesvedības izbeigšanu. Līdz ar to apelācijas instances tiesa to nevērtē.

[17.1] Atbildētāja apelācijas sūdzībā lūgusi atcelt pirmās instances tiesas spriedumu. Civilprocesa likuma 427.pantā norādīti pamati, kurus konstatējot apelācijas instances tiesa atceļ pirmās instances tiesas spriedumu un nodod lietu jaunai izskatīšanai. Atbildētāja šādus pamatus apelācijas sūdzībā nav norādījusi, arī apelācijas instances tiesa tos nekonstatē.

[18] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja samaksājusi šādus tiesas izdevumus: valsts nodevu par prasību 1349,17 EUR (*7.lapa*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 EUR (*10.lapa*).

Apmierinot prasību, no atbildētājas prasītājas labā piedzenama valsts nodeva, ņemot vērā prasības summas samazinājumu (*41.lapa*), 1272,23 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi apmērā, kādā tie radušies lietas izskatīšanas laikā (*2.lapa*) 3,12 EUR.

[18.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmo un otro daļu, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji.

Prasītāja iesniegusi šādus pierādījumus par izdevumiem pirmās instances un apelācijas instances tiesā, kas saistīti ar juridiskās palīdzības saņemšanu no zvērināta advokāta Kalvja Krūmiņa (*pilnvara, orderi – 43., 44., 68.lapa*): 2020.gada 8.septembra rēķinu par 648,76 EUR (*46.lapa*) un 2021.gada 19.janvāra rēķinu par 2375,73 EUR (*102.lapa*).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunktam ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa ir no 8500 *euro* līdz 57 000 *euro*, atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 *euro*. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta 1^1 daļu par šā panta pirmās daļas 1.punktā minēto atlīdzināmo izdevumu faktisko apmēru uzskata gan izdevumus, kuri jau ir samaksāti, gan izdevumus, par kuriem saskaņā ar advokāta un puses vienošanos par juridiskās palīdzības sniegšanu ir izrakstīts rēķins.

Ņemot vērā prasījuma apmierināto summu (32 971,48 EUR) un Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunktā noteikto, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nevar pārsniegt 2850 EUR. Tā kā prasītie izdevumi nepārsniedz minētajā tiesību normā noteikto maksimālo atlīdzināmo izdevumu apmēru, pilnīgi apmierinot prasību, no atbildētājas prasītājas labā piedzenami izdevumi advokāta palīdzības samaksai 2850 EUR.

[19] Saskaņā ar Civilprocesa likuma $204.^1$ panta otro daļu nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432. – 434.pantu, Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, pirkuma maksu 30 104,59 EUR, likumiskos nokavējuma procentus 2723,78 EUR par laika periodu no 2019.gada 13.jūlija līdz 2020.gada 8.septembrim, likumiskos nokavējuma procentus 143,11 EUR par laika periodu no 2019.gada 20.jūlija līdz 2020.gada 8.septembrim, tiesāšanās izdevumus: valsts nodevu 1272,23 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,12 EUR, izdevumus advokāta palīdzības samaksai 2850 EUR, kopā 37 096,83 EUR, samaksu veicot sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ norēķinu kontā Nr./konta numurs/.

Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ tiesības saņemt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums B/ likumiskos 6% (sešus procentus) no simta gadā no nesamaksātā parāda, sākot ar brīdi, kad notecējis termiņš sprieduma labprātīgai izpildei, līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Izbeigt tiesvedību prasības daļā par likumisko nokavējuma procentu 4809,63 EUR piedziņu.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Senātā Civilprocesa likuma 451., 452.pantā minētajos gadījumos 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesā.

Tiesnese S.Bakmane

Tiesnese Z.Cera

Tiesnesis D.Lazdiņš